

ת"פ 46463/05/23 - מדינת ישראל נגד נמר חרפוש (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 46463-05-23 מדינת ישראל נ' חרפוש(עציר)

לפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רינת יצחקי
נגד	
הנאשם	נמר חרפוש (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מאיר סלמנינה

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ההוכחות, בעבירות כדלקמן:

כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל"); **פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא**, לפי סעיף 1413 סיפא + 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **היזק לרכוש במזיד בצוותא**, לפי סעיף 452 + 29(א) לחוק העונשין; **גניבת רכב בצוותא**, לפי סעיף 413ב + 29(א) לחוק העונשין; **נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970; **נהיגה ללא רישיון רכב**, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה; **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין וכן **נהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום וכפי שנקבע בהכרעת הדין, ביום 12.5.2023 בשעה 23:00 או בסמוך לכך, שהה הנאשם, שהוא תושב האזור, בתחום מדינת ישראל, על אף שלא החזיק היתר כניסה, שהייה או עבודה כדין.

בהמשך, ביום 13.5.2023 בשעה 04:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם, ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), לרחוב אלון 3 בבית דגן (להלן: "החניה"), שם חנה נגרר ועליו מחובר טרקטורון מסוג מאבריק בשווי כ-150,000 ₪ (להלן בהתאמה: "הנגרר" ו"הטרקטורון"), אשר בבעלות מר אברהם משולם (להלן: "הבעלים"). הנגרר חובר באמצעות שני מנעולים, ומנעול שלישי נעל את תפוח הגרירה (להלן: "המנעולים").

בנסיבות אלו, נכנס הנאשם יחד עם האחר לחניה, חתך את המנעולים, ניתק את הנגרר מהמקום, חיבר אותו לרכב

מסוג סיטרואן שהורד מהכביש ורישיונו פג (להלן: "הרכב"), ועליו מחוברות לוחיות זיהוי השייכות לרכב מסוג פג'ו, ועזב את המקום.

באותו מועד בשעה 04:00, נהג הנאשם ברכב ביציאה מבית דגן, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח כדין. משהבחינו שוטרים ברכב, הורו לנאשם לעצור וניסו לחסום אותו באמצעות ניידת משטרה (להלן: "הניידת").

הנאשם אשר נהג ברכב, פתח במנוסה, עבר ברמזור אדום בכביש 412, ניסה לנגח את הניידת, נהג נגד כיוון התנועה ונכנס למושב חמד, שם נטש את הרכב ונמלט. בנסיבות אלו, נעצר הנאשם לאחר מרדף רגלי, התנגד למעצר חוקי וסירב לאיזוק.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה, עו"ד רינת יצחקי, טענה כי מדובר באירוע חמור ופירטה את נסיבותיו, והוסיפה כי לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק להתלקחות האירוע, שהתעצם במקרה דנן שעה שהנאשם נהג כשהוא לא מורשה לכך ובצורה מסוכנת, וכי רק במזל לא נגרם נזק לגוף או נזק נוסף לרכוש.

לאור האמור, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם פגע במעשיו בערכים חברתיים מוגנים רבים וברף גבוה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה המתייחסת למקרים בהם היה על המשטרה לבצע מרדפים רכובים בעקבות עבריינים נמלטים, וכן לפסיקה שניתנה באירועים דומים למקרה שלפנינו.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

לעניין מיקום הנאשם בתוך מתחם הענישה, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל גם עבירות ביטחוניות, עבירות נגד הרכוש, שהייה בישראל שלא כדין ונהיגה ללא רישיון, וכי תלויים ועומדים נגדו שלושה מאסרים מותנים ברי הפעלה.

לטענת ב"כ המאשימה, יש למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה, לגזור עליו 34 חודשי מאסר, להפעיל את המאסרים על תנאי במצטבר, כך שסה"כ ייגזרו על הנאשם 42 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי מרתיע, קנס משמעותי ופיצוי למתלונן על הנזק הכלכלי ועגמת הנפש שנגרמו לו, ולאור עבירות התעבורה, עתרה גם לפסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

ב"כ הנאשם, עו"ד מאיר סלמינינה, לא ערך כל אבחנה בין הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה לבין ענייננו, ולא הפנה לפסיקה אחרת.

אשר לעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, טען ב"כ הנאשם כי אף שאין לנאשם רישיון נהיגה ישראלי, הוא מוכשר לנהיגה ומחזיק ברישיון נהיגה פלסטינאי.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שלא נגרם באירוע נזק לנגרר ולטרקטורון, וכי בפועל בתום האירוע הם הושבו לבעלים, ולפיכך,

טען כי הנזק היחידי שנגרם למתלונן הוא עוגמת נפש.

ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם ענישה הנע החל מ-16 ועד 32 חודשי מאסר, ובאשר למאסרים המותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם, עתר כי הם יושתו בחופף לעונש המאסר שייגזר על הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סובל מבעיות כלכליות בדומה לכל תושבי הרשות הפלסטינית, ואף שלדבריו עובדה זו לא מצדיקה ביצוע עבירות רכוש, ביקש להתחשב במצבו הכלכלי בעת קביעת גובה הקנס שיושת עליו.

הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא עומד על חפותו ולא לקח חלק באירוע.

דין והכרעה

האירוע המתואר בעובדות כתב האישום, כפי שהוכח לפניי במהלך שמיעת ההוכחות, תחילתו בכניסת הנאשם לישראל ללא אישור כניסה, עבודה או שהייה, תוך שהוא נוהג ברכב שרישיונו פג, מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה ישראלי וללא ביטוח המכסה נהיגה זו.

המשכו של האירוע, בגניבת נגרר וטרקטורון בצוותא עם אחר. מיד לאחר מכן, עת התגלה דבר הגניבה והוזעקה המשטרה, בחר הנאשם שלא לציית להוראות השוטרים שקראו לו לעצור, ובניסיון להימלט מידיהם, החל בנהיגה פוזת ומסוכנת, ולאחר מכן, פרק מהרכב וברח מהשוטרים.

האירוע הסתיים עת נתפס הנאשם על ידי השוטרים לאחר מרדף רגלי, ותוך כדי מעצרו ניסה הנאשם לתקוף את אחד השוטרים והתנגד למעצרו.

אף שמדובר במספר עבירות שעבר הנאשם, כתב האישום מתאר אירוע אחד מתמשך, ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, וכך עלה גם מטעוני באי כוח הצדדים לעונש.

במהלך האירוע פגע הנאשם במעשיו בערכים חברתיים רבים ובעוצמה גבוהה, כפי שיפורטו להלן.

העבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבת רכב פגעו בזכות הקניין של בעל הרכוש. עבירות אלו הוכרו זה מכבר כעבירות חמורות, וזאת נלמד מכך שהמחוקק קבע כי עבירות אלו הן עבירות מסוג פשע והעונש לצד כל אחת מהן הוא עד שבע שנות מאסר.

בתי המשפט חוזרים ומדגישים את הצורך להטיל ענישה מחמירה בגין עבירות אלו לשם הרתעה, בשל הנזק הרב הנגרם כתוצאה מביצוען הן לבעל הרכב והן לציבור בכללותו (ראו לדוגמה: ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.2014) ו-רע"פ 9269/17 אבו עישה נ' מדינת ישראל (15.1.2018)).

בפסיקה הודגש עוד כי עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב וגניבת רכב הן מסוג העבירות שיש בהן מסוכנות

אינהרנטית, נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. גניבת רכב עלולה להפוך חיש מהר למרדף משטרתי, על כל הסכנות הכרוכות בכך, כפי שהתרחש בפועל במקרה דנן (ראו לעניין זה בש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.2010)).

עוד נקבע בפסיקה כי התופעה של גניבת רכבים מישראל והעברתם לשטחים מהווה "מכת מדינה" (ראו לעניין זה רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.2018)).

עבירות אלו קלות יחסית לביצוע וקשות ללכידה, ורווח כספי משמעותי טמון בצדן.

כניסת הנאשם לישראל שלא כדין וללא קבלת היתר כדין, פגעה בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי ייכנס לתחומיה והגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני -

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין..."

אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בבטחון המדינה, את החומרה האמורה ... הדברים יפים גם באשר לסיכון לפשיעה כאשר אין כל עבירה נלווית לעבירת השב"ח".

רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.2014) (להלן: "הלכת אלהרוש").

במקרה זה הנאשם לא נכנס לישראל כדי לעבוד ולהרוויח את לחמואלא למטרת ביצוע עבירות רכוש. זאת ועוד, לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות ביטחוניות, ועל כן, החשש לפגיעה בביטחון המדינה ואזרחיה אינו רק חשש תאורתי.

בכך שהנאשם נהג באופן פוחז, ברכב שרישיונו פג, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, הוא פגע גם בערכים החברתיים שנועדו לשמור מפני סיכון החיים, הגוף והרכוש של ציבור המשתמשים בדרך ובכלל זה גם של גורמי אכיפת החוק.

רצונו של הנאשם להימלט מפני השוטרים, במטרה לחמוק מלתת את הדין על מעשיו, הוביל למרדף רכוב בכביש ראשי. אומנם, בנסיבות המקרה, המרדף התחולל בשעת בוקר מוקדמת, ולכן למרבה המזל, לא נסעו בכביש באותה עת מכוניות נוספות, אך נסיעתו הפוחזת של הנאשם, תוך הפרה גסה של חוקי התנועה, גרמה לסיכון משמעותי לשלומם של השוטרים.

בתופעה זו של המלטות בנהיגה פוחזת, כמו גם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, יש משום הפגנת העדר מורא מפני החוק וזלזול בוטה בגורמי אכיפת החוק.

אף אם הנאשם כטענתו מחזיק ברישיון נהיגה פלסטינאי, הוא נהג בישראל ללא רישיון נהיגה שהוא בר תוקף בישראל וללא ביטוח המכסה נהיגה זו וכן נהג ברכב שרישיונו פג. נהיגה כזו יוצרת קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונת דרכים אם תתרחש, להטלת תשלום הפיצוי על הציבור ולהעלאת פרמיות הביטוח (רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (24.1.2011)).

הערך המוגן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הוא קיומם של סדרי חברה ומשטר תקינים, תוך שמירה על תפקודם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, כעולה מעובדות כתב האישום וכפי שהוכח לפניי במהלך ההוכחות, לאחר תכנון מוקדם ובתיאום עם אנשים נוספים, נכנס הנאשם לישראל ושהה בה בשעות הלילה במטרה לגנוב את הטרקטורון יקר הערך ולהעבירו לשטחי הרשות הפלסטינאית.

הנאשם הצטייד מבעוד מועד ברכב שהורד מהכביש ורישיונו פג, עליו היו מחוברות לוחיות זיהוי השייכות לרכב אחר, וכן במשבש תדרים, כובעים וכפפות, והכל על מנת להקשות על איתורו וזיהויו, ועשה בהם שימוש במהלך האירוע.

ניכר כי הנאשם פעל על סמך מידע מוקדם, שכן ניתן להיווכח מצילומי מצלמות האבטחה, כי הגיע ברכב יחד עם האחר לחניון הבית המשותף בו מתגורר המתלונן, האחר ירד מהרכב, הרים את הזרוע של השער החשמלי בכניסה לחניון וגרם לשבירתו, והשניים פנו ישירות לצד האחורי של החניון, למקום בו חנו הגרר והטרקטורון שערכם גבוה (שווי הטרקטורון ₪ 150,000 ושווי הגרר ₪ 15,000).

תוך דקות ספורות בלבד הם הצליחו לחתוך את המנעולים שחיברו את הטרקטורון, ניתקו את מנעול הרתק של הנגרר, חיברו אותם לרכב בו הגיעו ועזבו בזריזות את המקום, כשהאחר עזב רגלית והנאשם נהג ברכב.

נסיבות האירוע מצביעות על היותו של הנאשם גורם משמעותי בהתארגנות העבריינית, והיה מבין אלו שהוציאו את התכנית העבריינית מהכוח אל הפועל.

בעקבות דיווח בזמן אמת מחברת האבטחה G1, כוחות משטרה שהיו בקרבת מקום איתרו את הרכב הנהוג על ידי הנאשם, כשהוא נוסע בכביש היציאה מהישוב בית דגן לכיוון כביש 412, המשמש ככביש בינעירוני, כביש דו מסלולי ודו נתיבי, ומהווה ציר תנועה מרכזי.

השוטרים הורו לנאשם לעצור וניסו לחסום את נתיב נסיעתו, אך הוא לא שעה להוראותיהם, תוך עזות מצח וזלזול בוטה המשיך בנסיעתו, כשהרכב ללא אורות נסיעה והניידת נוסעת בעקבותיו.

הנאשם הפעיל את מכשיר שיבוש התדרים איתו הצטייד, כדי להקשות על השוטרים להפעיל את הקשר המשטרתי

ולקרוא לסיוען של ניידות נוספות.

הנאשם היה נחוש להימלט מפני השוטרים בכל מחיר, ולא היסס אגב כך לסכן את עצמו ולסכן אותם.

הנאשם נהג בכביש בעקלתון (בסלאלום), באופן זה הוא חסם את דרכה של הניידת על מנת שלא תעקוף ותחסום אותו, ניסה לנגח את הניידת באמצעות הנגרר וחצה צמתים בעת שאורות אדומים דלקו ברמזורים.

בהמשך לכך, הנאשם חצה את הנתבים לכיוון הנגדי, עצר את הרכב, כשחלקו על השול וחלקו על הכביש ופרק מהרכב. השוטרים רצו אחרי הנאשם, ולאחר מרדף קצר תפסו אותו, ואז הוא אף ניסה לתקוף אחד מהם, ונדרש לנהל עמו מאבק על מנת לאזקו.

כל העובדות הללו מהוות נסיבות לחומרה, ומעידות כי הנאשם חסר כל מורא משלטון החוק ואוכפיו.

תיאור מעשיו של הנאשם מלמד על פוטנציאל הסיכון הגבוה הנשקף ממנו, ובקביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו, יש ליתן משקל ממשי לפוטנציאל הנזק המשמעותי הטמון בהם.

במזל הסתיים האירוע כפי שהסתיים, ללא פגיעות גוף ונפש, ומאחר שהרכוש היה מאובטח על ידי חברת אבטחה ולאור פעילות יעילה ומהירה של המשטרה, הנאשם לא הצליח להשלים את תכניתו והנגרר והטרקטורון הושבו לבעליהם. כלומר, נזק לרכוש בפועל הסתכם בנזק בגין שבירת השער החשמלי של החניון וחיתוך המנעולים בהם ננעלו הנגרר והטרקטורון. כן נגרמה למתלונן עוגמת נפש, כאשר התרעה על גניבת רכושו מחברת האבטחה העירה אותו בארבע בבוקר ונודע לו שרכושו נגנב.

באשר לענישה הנוהגת במקרים דומים, עיינתי בפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה: עפ"ג (מחוזי-מרכז) 55193-08-18 **גודה נ' מדינת ישראל** (8.1.2019); ת"פ (שלום-רמלה) 12563-02-23 **מדינת ישראל נ' סעיד** (18.6.2023); ת"פ (שלום-כ"ס) 38633-01-23 **מדינת ישראל נ' יאסין** (5.6.2023) וכן ת"פ (שלום-רמלה) 55712-12-22 **מדינת ישראל נ' אלסודי** (4.7.2023).

כמו כן, עיינתי בפסקי הדין הרבים הנזכרים בפסיקה הנ"ל וכן בפסיקה נוספת, לדוגמה: ע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); ע"פ (מחוזי-מרכז) 57867-05-19 **מדינת ישראל נ' פריג** (30.6.2020); ת"פ (שלום-נת) 34743-04-22 **מדינת ישראל נ' גלוס** (30.10.2022) ו-ת"פ (שלום-ת"א) **מדינת ישראל נ' אנגאץ** (27.2.2023).

ניתן להבחין במגמה ברורה העולה מהפסיקה, נוכח העלייה במספר מקרי גניבת כלי רכב על ידי שוהים בלתי חוקיים המבריחים אותם לשטחי האזור, של נקיטת יד קשה והחמרת הענישה בדמות הטלת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי בפועל לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

בהתאם לעקרון ההלימה, הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות,

אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין 18 ל-34 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה לחומרה או לקולה ולא נטען לכך על ידי מי מהצדדים. כפי שצוין לעיל, שיקולי ההגנה על שלום הציבור הם שיקולים רלוונטיים, אולם בנסיבות העניין אינם מצדיקים סטייה לחומרה מהמתחם.

בגזירת העונש ההולם את מעשי הנאשם דנן, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, שאינן קשורות לביצוע העבירות. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם בן 33, רווק, תושב שטחי האזור. במהלך ההוכחות טען הנאשם כי הוא עובד באופן מזדמן במכון לשטיפת מכוניות בשטחים, וכי נכנס לישראל מאחר שהיה צריך לפרנס את הוריו ואחיותיו.

מתוכן הטלפון הסלולרי של הנאשם ועדותו עלה כי הוא מעורב בעבודות שונות, תמורת סכומי כסף לא מבוטלים.

כן טען הנאשם בעדותו כי הוא רוצה להינשא בעוד חודשיים, אך אין לו את הממון הנדרש לשם כך. טענה דומה טען הנאשם בבית משפט השלום בתל אביב, ביום 25.4.2021, לפני כמעט שלוש שנים, בדברו האחרון בטרם נגזר דינו, ולכן יש ממש בטענת ב"כ המאשימה כי נראה שמדובר בטענה בעלמא.

הנאשם נמצא במעצר תקופה בת כ-9 חודשים, ותקופת המעצר קשה ממאסר, ובאופן מיוחד למי שהוא אינו תושב המדינה.

לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות, כפי שתפורטנה להלן:

הרשעה ראשונה, בבית משפט צבאי יהודה משנת 2006 בעבירה של יידוי אבנים, בגינה הוטל עליו מאסר לתקופה של 7 ימים, מאסר מותנה וקנס.

הרשעה שנייה, בבית משפט צבאי יהודה משנת 2008 בעבירה של יידוי אבנים לעבר כלי תחבורה נוסע, בגינה הוטל עליו מאסר לתקופה של 6 חודשים, הופעל המאסר המותנה מהרשעתו הראשונה בחופף, וכן הוטלו עליו מאסר מותנה וקנס.

הרשעה שלישית, בבית משפט צבאי יהודה משנת 2013 בעבירה של יידוי אבנים וזריקת בקת"ים לעבר ג'יפ צבאי, בגין הוטל עליו מאסר לתקופה של 19 חודשים, הופעל המאסר המותנה מהרשעתו השנייה בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה 24 חודשי מאסר, וכן הוטלו עליו מאסר מותנה וקנס.

הרשעה רביעית, בבית משפט צבאי עופר משנת 2016 בעבירה של זריקת חפץ לעבר אדם/רכוש, בעקבות יידוי אבנים נגד כוחות הביטחון, בגינה הוטל עליו מאסר לתקופה של 7 חודשים, הופעל מאסר מותנה מהרשעתו השלישית בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה 15 חודשי מאסר, וכן הוטלו עליו מאסר מותנה וקנס.

עמוד 7

הרשעה חמישית, בבית משפט השלום בתל אביב, משנת 2021, בעבירות של גניבת רכב, כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח, בגינן הוטלו עליו מאסר לתקופה של 11.5 חודשים, שלושה מאסרים מותנים וקנס. מאסרים מותנים אלו הם ברי הפעלה בתיק שלפניי.

מהאמור עולה כי בעברו של הנאשם 4 הרשעות בגין עבירות ביטחוניות, שרף חומרתן עלה מפעם לפעם, וכן כי הרשעתו האחרונה היא בעבירות נגד הרכוש בעלות דמיון למקרה דנן. במקרה דנן הנאשם השתכלל, ביצע את העבירות בצוותא, מתוך תכנון ובתחכום ואף ניסה להימלט תוך נהיגה פוחזת.

למרות שריצוי עונש מאסר ממושך בין כתלי הכלא עלולה לפגוע בנאשם, שהוא תושב הרשות הפלסטינית, מהרישום הפלילי עולה כי הוא ריצה מספר מאסרים בפועל לתקופות משמעותיות, הוטלו עליו מאסרים מותנים שאף הופעלו, אך כל הסנקציות המשפטיות שננקטו נגדו לא הביאו להרתעתו. בשים לב לכך, יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם.

דיוני ההוכחות התקיימו במהלך החודשים נובמבר-דצמבר, עת מלחמת "חרבות ברזל" הייתה בשיאה, וקיום ההוכחות דרש את התייצבות השוטרים למתן עדות בבית המשפט, למרות שידיהם היו עמוסות במשימות בשל מצב המלחמה. עם זאת, זוהי זכותו של הנאשם לעמוד על חפותו ואין בכך כדי להחמיר בעונשו, אך מנגד הוא לא יכול לצפות להקלה בעונש הניתנת למי שנוטל אחריות למעשיו וחוסך זמן שיפוטי יקר ואת זמנם של ב"כ המאשימה והעדים.

אף לאחר מתן הכרעת הדין, הנאשם לא לקח אחריות למעשיו, למעט בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, בה הודה מלכתחילה.

מכל האמור לעיל, מצאתי כי הנסיבות לחומרה עולות באופן ניכר על הנסיבות לקולה, ועל כן, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה.

כמו כן, יש להפעיל את שלושת המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגד הנאשם מהרשעתו הקודמת: 6 חודשים בגין עבירות רכוש, חודש בגין עבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק וחודשיים בגין עבירות תעבורה, שה"כ במצטבר 9 חודשים. ב"כ המאשימה בעתירתה לעונש ביקשה להפעיל את המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר, כך שה"כ יצטברו ל- 8 חודשים.

מצאתי לנכון להורות על הפעלת שלושת המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר, באופן שה"כ יצטברו ל- 8 חודשים במקום ל- 9 חודשים, זאת נוכח עתירת ב"כ המאשימה ומהטעם כי שלושתם הוטלו במסגרת אותו גזר הדין.

גניבת הנגרר והטרקטורון בוצעה למען בצע כסף והפקת רווחים קלים, ולכן ראוי שהענישה תישא גם פן כלכלי. בקביעת שיעור הקנס אתחשב במצבו הכלכלי הנטען של הנאשם ובכך שהוא עתיד לרצות עונש מאסר ממושך. כן יש להטיל על הנאשם לשלם פיצוי לטובת המתלונן.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א.** 32 חודשי מאסר בפועל.
- ב.** אני מורה על הפעלת המאסרים המותנים בני 6 חודשים, חודש וחודשיים, שהוטלו על הנאשם על-ידי בית משפט השלום בתל אביב ב-ת"פ 16287-02-21 מיום 25.4.2021, בחופף ובמצטבר זה לזה, סה"כ 8 חודשי מאסר, אשר יצטברו למאסר בפועל שנגזר עליו בתיק דנן.
- סה"כ ירצה הנאשם 40 חודשי מאסר, אשר ימנו מיום מעצרו.
- ג.** 9 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה נגד הרכוש מסוג פשע.
- ד.** 5 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה נגד הרכוש מסוג עוון ו/או עבירה של נהיגה פוחזת ו/או כל עבירה נגד שוטרים.
- ה.** 3 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירה לפי חוק הכניסה לישראל ו/או עבירה לפי פקודת התעבורה.
- ו.** פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה או לקבל רישיון נהיגה למשך 18 חודשים מיום שחרורו מהמאסר.
- ז.** אני פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים, פסילה על תנאי, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה ללא רישיון רכב, נהיגה פוחזת של רכב או נהיגה בזמן פסילה.
- ח.** קנס בסך 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.9.2024 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.
- אי עמידה באחד מן התשלומים, יעמיד את מלוא סכום הקנס או יתרתו לפירעון מיידי.
- ט.** פיצוי למתלונן, אברהם משולם, עת/16, בסך 2,000 ₪, אשר ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל

מיום 1.5.2024 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

הדיסקים ת/2 ו-ת/21 מוחזרים לידיה הנאמנות של ב"כ המאשימה.

הקנס ופיצוי יועברו למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלם בתוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר האינטרנט של המרכז.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אדר א' תשפ"ד, 18 פברואר 2024, במעמד הצדדים.